

### Nedostatek pasivní legitimace k žalobě.

Žalující strana P. podala na žalovanou stranu F-ovou žalobu o zaplacení 440 Kč 60 h s přísl., ve které tvrdila, že jí dluhoval zesnulý Rudolf F. ze zápůjčky 440 Kč 60 h, byl švakrem žalované, zemřel v červenci 1929, žalovaná přišla po jeho smrti do jeho bytu, klíč od bytu zesnulého byl jí policejním komisařem odevzdán s tím, že může převzít svršky tam se nalézající, zaplatí-li pohřeb a pohledávku 440 Kč 60 h, žalovaná F. dle tvrzení žaloby klíč od bytu zesnulého převzala a žalovaný obnos 440 Kč 60 h zaplatiti se zavázala.

Žalobě nebylo vyhověno: V důvodech bylo uvedeno, že žalobkyně tvrdí sporně, že zesnulý Rudolf F. jí dluhoval žalovanou částku a že při přejímání svršků pozůstalostních zavázala se žalovaná, tento dluh 440 Kč 60 h žalobkyni zaplatiti, že jen pod tou podmínkou bylo jí dovoleno, aby se ujmula držby pozůstalostních svršků. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, popřela, že by se byla zavázala k zaplacení dluhu 440 Kč 60 h a uvedla, že není k žalobě passivně legitimována, neboť dědicem po zemřelém Rudolfovi F. byl její manžel František F. a nikoliv ona.

Soud přisvědčil proto námitce nedostatku pasivní legitimace, zjistiv z pozůstalostních spisů, že pozůstalost po Rudolfovi F. byla odevzdána jure crediti manželu žalované strany Františku F. Nelzeť si dobře představit, proč by se žalovaná zaručovala za dluhy pozůstalostní, když sama z pozůstalosti ničeho nemá. Z výpovědi svědků soud zjistil, že žalovaná při přejímání svršků pozůstalostních prohlásila, že jde za svého manžela.

Byl-li tedy převzat závazek tak, jak žalobkyně tvrdí, nepřevzala ho žalovaná, nýbrž její manžel, jehož jménem žalovaná tehdy jednala, není proto žaloba odůvodněna. Odvolání žalobkyně kraj. soud civilní v P. nevyhověl, uznáv, že první soud zjistil svědeckými výpověďmi, že žalovaná při přejímání svršků prohlásila, že jde za svého manžela, a že všechna její prohlášení jest pokládati za učiněná jménem jejího manžela a nebylo potřeba, ba ani přípustno prováděti o tom podpůrný důkaz výslechem stran (§ 371 civ. ř. s.), není tu ani neúplnosti řízení I. instance, ani nesprávného právního posouzení věci.

Rozhodnutí kr. s. civ. v Praze z 15. května 1931,  
č. j. Co I 109/31-25. Dr. Ot. Hurych.